Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

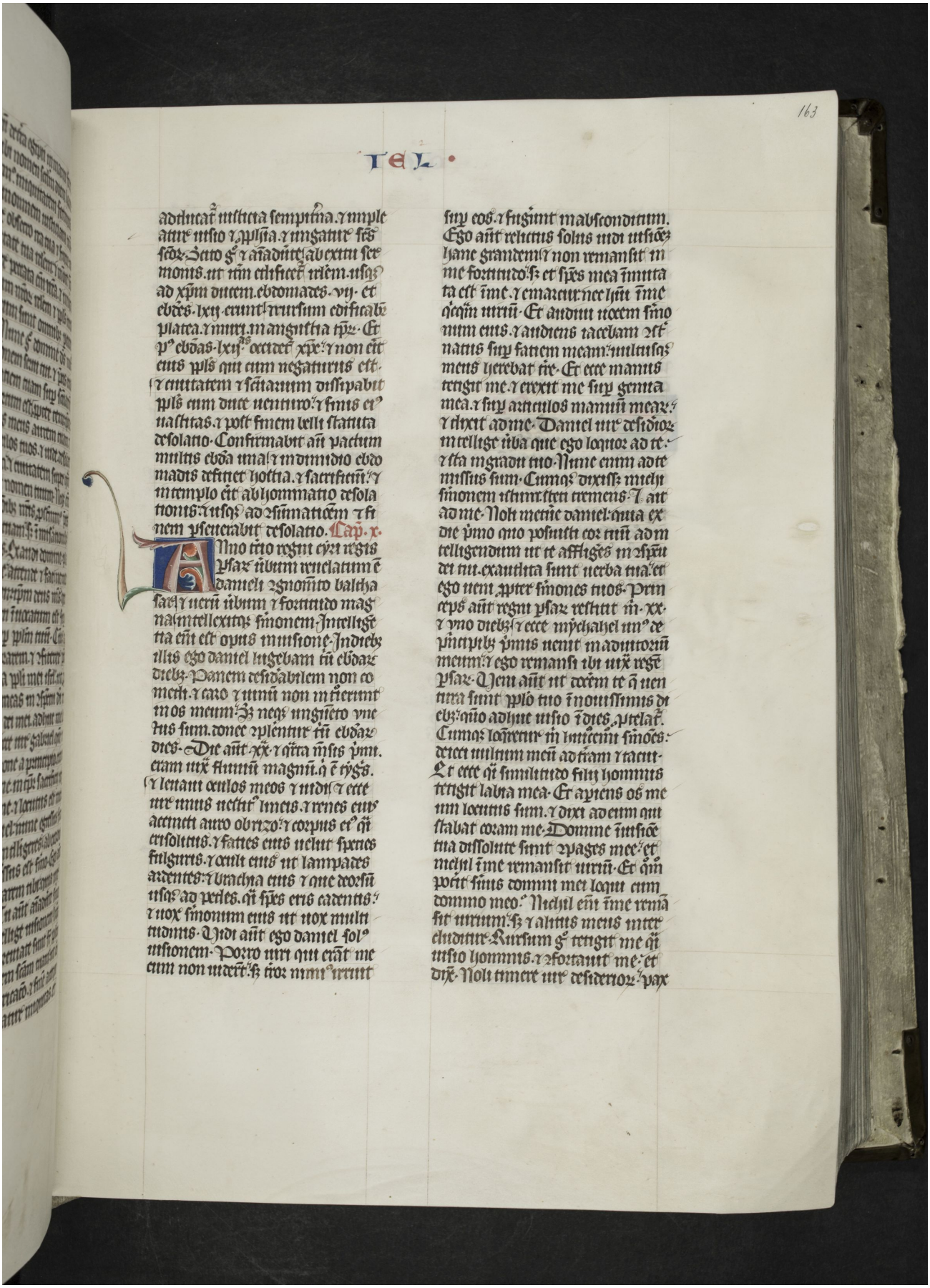

163

TEL

adiuncat multitudo sempiterna. et multe
atur ruina et pulsa. et mundabuntur fes
fedes. sancti et adducti ad exitum sec
moris. ut cum eliticet vrlem. usque
ad xpm ducem. ebdomadas. vij. et
ebdomades. lxij. erunt rursum edificabe
platea. et murus in angustia tpis. Et
p. ebdomadas. lxij. occidet xpus. et non erit
eius populus qui eum negaturus est.
et civitatem et sanctuarium dissipabit
populus cum duce venturo. et finis ei
vastitas. et post finem belli statuta
desolatio. Confirmabit autem pactum
multis ebdomada una. et in dimidio ebdo
madis deficiet hostia. et sacrificium. et
in templo erit abominatio desola
tionis. usque ad consumationem et fi
nem perseverabit desolatio. Cap. x.

Anno tertio regni cyri regis
persarum verbum revelatum e
daniel cognomento baltha
sar. et verum verbum et fortitudo mag
na. intellexitque visionem. Intelligen
tia enim est opus in visione. In diebus
illis ego daniel lugebam tres ebdo
madas. Panem desiderabilem non co
medi. et caro et vinum non introierunt
in os meum. Ungo negue ungebar me
ipso donec perplenterentur tres ebdo
madas. Die autem xxiv. et extra ripam
tigris magni. qui est tigris.
levavi oculos meos et vidi. et ecce
vir unus vestitus lineis. et renes eius
accincti auro obrizo. et corpus eius qui
erat sicut tarsis. et facies eius velut species
fulguris. et oculi eius ut lampades
ardentes. et brachia eius et quae deorsum
erant usque ad pedes. qui species eius erat quasi
color visionis. ad pedes. qui species eius erat quasi
color visionis. et vox sermonis eius ut vox multi
tudinis. Vidi autem ego daniel solus
visionem. Porro viri qui erant me
cum non viderunt. sed ingens timor irruit
super eos. et fugerunt in absconditum.
Ego autem relictus solus vidi visio
nem hanc grandem. et non remansit in
me fortitudo. et species mea immuta
ta est in me. et emarcuit nec quicquam in me
retinui. Et audivi vocem sermo
nis eius. et audiens iacebam pe
netratus super faciem meam. mulcebatque
me vehebat super. Et ecce manus
tetigit me. et erexit me super genua
mea. et super articulos manuum meae.
et dixit ad me. Daniel vir desideriorum
intelligere verba quae ego loquor ad te.
et sta in gradu tuo. Nunc enim ad te
missus sum. Cumque dixisset mihi
sermonem istum. steti tremens. et ait
ad me. Noli metuere daniel. quia ex
die primo quo posuisti cor tuum ad in
telligendum ut te affligeres in aspectu
dei tui. exaudita sunt verba tua. et
ego venio propter sermones tuos. Prin
ceps autem regni persarum restitit mihi. xxi.
et ecce michael unus de
principibus primis venit in adiutorium
meum. et ego remansi ibi iuxta regem
persarum. Venio autem ut docerem te quae ven
tura sunt populo tuo in novissimis di
ebus. quia adhuc visio in dies. protelatur.
Cumque loqueretur mihi huiusmodi sermones.
direxi vultum meum ad terram et tacui.
Et ecce quasi similitudo filii hominis
tetigit labia mea. Et aperiens os me
um locutus sum. et dixi ad eum qui
stabat coram me. Domine in visio
ne tua dissoluti sunt dolores mei. et
nihil in me remansit virtutis. Et quo
modo potest servus domini mei loqui cum
domino meo. Nihil enim in me remas
sit virtutis. et halitus meus intercluditur. Rursum quasi tetigit me quasi
visio hominis. et confortavit me. et
dixit. Noli timere vir desideriorum. pax